

گفت و گوی
صبا با مینا
نوروزی فرد، بازیگر
فیلم «چای
سرد»

به جای بازی، نقشم را زندگی کردم

که بی شباهت به فرخنده نبودند؛ زنانی که دوشادوش همسرشان، مادر و پدر و فرزند و همسر و نان‌آور خانه هستند و بدون اعتراض کار می‌کنند و زحمت می‌کشند؛ دوست‌داشتنی، بادرایت و در عین سادگی به دل می‌نشینند.
مهم‌ترین نکته یا خصیصه‌ای که در این فیلم الهام‌بخش شما در مسیر کار شد، چه بود؟

فرخنده، بانویی سخت‌کوش و توانمند، شخصیت آشنایی بود. با کمک آقای راضی، تحلیل‌های ایشان و تلاشم برای یکی‌شدن دیدگاه‌های مان، به فرخنده‌ای رسیدیم که دوستش دارم؛ آن قدر که در طول کار گاهی فکر می‌کردم آیا من نقش فرخنده را بازی می‌کنم یا فرخنده نقش مرا! در واقع من با فرخنده یکی شدم. با کمک کارگردان و فیلم‌نامه‌زبانان، فرخنده را زندگی کردم. شاید خودم یک فرخنده بودم. وقتی باور داشته باشیم که نتیجه زحمات و تحمل سختی‌ها نهایتاً منجر به داشتن اثری فاخر خواهد بود، مسیر هموار لذت‌بخش می‌شود.

به نظر تان سینمای ایران چه نیازی در پرداختن به موضوع فیلم «چای سرد» دارد؟

سینمای ایران کلاً به فیلم‌نامه خوب با مضامین مختلف نیاز دارد و «چای سرد» یکی از این دست فیلم‌نامه‌هاست. این فیلم قطعاً گوشه‌ای از واقعیت همان زندگی است که همه ما درگیرش هستیم؛ قصه‌زنانی با یک دنیا آرزوی سرکوب‌شده که به جای زندگی، روزمرگی می‌کنند و با مشکلات می‌جنگند، آن هم فقط برای گذران. قصه‌مردانی که آرزوهای آرمان‌های‌شان در تلاشی سخت برای گذران زندگی گم شده. «چای سرد» قصه واقعی آدم‌هایی است که با آنها بیگانه نیستیم. یقیناً سینمای ما به پرداختن به موضوعات اجتماعی مثل «چای سرد» نیاز دارد؛ قصه‌ای که از دل مردم سرزمینم آمده است.

آیا تمرین‌های کارگردان برای سایر بازیگران هم مفید و تاثیرگذار بود؟
با تاکید می‌گویم بله. اکثر بازیگران فیلم، یا نابازیگر بودند یا بازیگران با استعدادی که هیچ‌وقت چنین فرصتی به آنها داده نشده بود تا خودشان را محک بزنند. اگر فیلم «چای سرد» کاری مستقل و با بودجه شخصی نبود، شاید باز هم این موقعیت را پیدا نمی‌کردند. «چای سرد» به ویژه برای شخصیت‌های اصلی، موقعیتی بود که با توجه به تمرینات طولانی و فشرده، در واقع یک دوره فشرده بازیگری را بگذرانند. کارگردان با به چالش کشیدن نقش، بازیگر را در موقعیتی قرار می‌داد که با خود و شخصیتی که قرار بود بازی بکنند، روبه‌رو و آشنا شده و با تمرین به شخصیت نزدیک‌تر بشود، تا حدی که حتی از نابازیگران هم بازی ایده‌آل ببینیم.

مینا نوروزی فرد، بازیگر با سابقه سینما، تئاتر و تلویزیون، با بیش از سه دهه فعالیت حرفه‌ای، اکنون به عنوان بازیگر فیلم سینمایی «چای سرد» به کارگردانی امیرقاسم راضی، فرصتی برای تجربه حضور در اکران گروه «هنر و تجربه» را پیدا کرده است. این فیلم که روایتگر قصه‌ای اجتماعی از دل زندگی مردم است، طی روزهای آتی روی پرده سینما خواهد رفت. با نوروزی فرد که در فیلم «چای سرد» نقش «فرخنده» را بازی می‌کند، درباره همکاری با کارگردانی کمال‌گرا و نیاز سینمای ایران به سوزهای اجتماعی گفت‌وگو کردیم.

شده‌اند. او معتمد خانواده و شبیه به زنانی است که همه ما یک نفر مثل او را میان آشنایان مان می‌شناسیم؛ شخصی که همیشه به وقت نیاز حضور دارد و همراه و هم‌دل است.

برای رسیدن به این نقش، به چه مواردی بیش‌تر توجه داشتید؟ فیلم‌نامه، کارگردان یا شخصیت فرخنده؟

برای رسیدن به نقش، در واقع هر سه عنصر به یک اندازه مهم بودند: فیلم‌نامه خوب، کارگردان باسواد و باتجربه، و نقش خوب. در اجرای درست یک نقش، فیلم‌نامه درست با چارچوبی محکم که به خوبی روایت شده باشد، نقشی که بازیگر را دچار چالش بکند و مهم‌تر از همه، کارگردانی سخت‌گیر و حساس که بازیگر را با وسواس قدم‌به‌قدم برای رسیدن به کاراکتر همراهی می‌کند، بسیار ضروری است. با توجه به رزومه کاری آقای راضی، همه این سخت‌گیری‌ها کاملاً موجه بود.

دشوارترین موقعیت شما برای بازی در این فیلم کدام بود؟

شخصیت فرخنده با ظاهر ساده و همراهش، در واقع شخصیتی چندلایه دارم. او ناظری آگاه به همه‌چیز و مدام حواسش به همه است. بازی در نقش فرخنده از شروع تا پایان، برای من موقعیتی سخت و در عین حال لذت‌بخش بود. هرچند روزهای سخت تمرین، کار در زمان فیلم‌برداری را کمی آسان‌تر کرد. یکی از سکانس‌های پرچالش برایم، لحظه‌ای بود که با کارگر افغان فیلم بازی داشتیم؛ تا حدی که هنوز گاهی در خلوت آن سکانس را مرور می‌کنم و مردد هستم که آیا آن را «بازی» کردم یا «زندگی».

وقتی بازی در نقش فرخنده را پذیرفتید، چطور برای رسیدن به آن آماده شدید؟
ما حدود یک ماه و نیم تمرین و تحلیل نقش فشرده داشتیم. نقش فرخنده برایم دور از ذهن و غریبه نبود، چون کارگردان کار، کاملاً می‌دانستند چه می‌خواهند و با راهنمایی ایشان، رسیدن به نقش آسان‌تر می‌شد. من فرخنده را دوست داشتم. همه ما در میان اطرافیان و آشنایان مان فردی شبیه فرخنده را دیده‌ایم و می‌شناسیم. با توجه به اینکه اصلالتا گیلانی هستیم و زنان خطه شمال زنانی پر تلاش، مقاوم و مسئولیت‌پذیرند، زنان زیادی را به یاد داشتم

فیلم «چای سرد» چندمین تجربه شما در مقام بازیگر است؟
من بیش از ۳۲ سال در عرصه بازیگری، فعالیت دارم که بیش‌تر در حوزه فیلم و سریال‌های تلویزیونی بوده است اما درباره این که فیلم «چای سرد»، چندمین تجربه سینمایی من است، باید بگویم در واقع اولین فیلم سینمایی‌ست که بالاخره با گذشت بیش از دو سال مجوز اکران گرفت و قرار است در سینماهای گروه هنر و تجربه نمایش داده بشود. بنابراین می‌توانم «چای سرد» را اولین تجربه اکران سینمایی خودم بدانم.

در فیلم «چای سرد» چه نقشی را بازی می‌کنید و احساس و برداشت تان به عنوان بازیگر این فیلم چه بود؟

من نقش «فرخنده» را بازی می‌کنم که در نگاه اول شاید ساده به نظر بیاید، ولی رسیدن به این سادگی، بدون حضور کارگردان و نویسندگانی که فیلم، آقای امیرقاسم راضی، ممکن نبود. ایشان کارگردانی کمال‌گرا، بسیار حساس و سخت‌گیر هستند و تا زمانی که به نتیجه دل‌خواه نمی‌رسند، تمرین، تحلیل و گفت‌وگو ادامه پیدا می‌کند. فرخنده نقش پرچالشی برایم بود. او زنی آرام، باتجربه، سختی‌کشیده، مدیر و ناظر و در عمل بسیار دانا و اجتماعی است. زندگی و شخصیت فرخنده، درست مانند «چای سرد»، در تعلیق بین بودن و نبودن، بغض و لبخند و امید و ناامیدی قرار دارد. در یک کلام، گروتسک و فرخنده آن قدر در مشکلات اطرافیان غرق شده که خودش و خواسته‌هایش در این میان گم

